

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29049.

Kl. ~~37-b, 3/08.~~

Antoni Musianowicz, Spas k. Doliny.

Filar żelazobetonowy, oraz sposób jego budowy.

Zgłoszono 4 września 1936 r.

Udzielono 19 sierpnia 1939 r.

37b, 3/34
804C3/34

Filary żelazobetonowe według wynalazku niniejszego (fig. 9), służą do budowy kładek, mostów, urządzeń górniczych i portowych, wież, wsporników i podobnych budowli. Zastosowanie w budownictwie takich filarów pod względem ekonomicznym i użyteczności technicznej daje dodatnie wyniki.

Filary żelazobetonowe według wynalazku stanowią zespół nałożonych jedna na drugą rur żelazobetonowych (fig. 1), zaopatrzonych na obu końcach w kryzy — *kg* — *kd* (fig. 3 i 6). Uzbrojenie rur składa się z obręczy żelaznych *a* — *a* (fig. 2 i 3), usztywnionych płaskownikami podłużnymi *b* (fig. 2). Wewnątrz filarów umieszczona jest rura rdzeniowa *r* (fig. 4), której poszczególne odcinki są połączone rurkami *n* (fig. 6 i 8), poza tym we-

wnątrz filarów umieszczone są podłużne i poprzeczne pręty stalowe *l* i *d* (fig. 4 i 6), stanowiące uzbrojenie części wewnętrznej filaru, przy czym pręty poprzeczne *d* zbrojenia wnętrza filaru (fig. 4) są połączone z uzbrojeniem rur za pomocą stalowych haczyków *k* (fig. 2, 4 i 6). Tak uzbrojone wnętrze filaru wypełnia się masą betonową, którą następnie się ubija.

Na rysunku, fig. 1 — 3, uwidoczniono w przekroju podłużnym, oraz w widoku rury żelazobetonowe. Fig. 4 i 5a uwidoczniają przekroje poprzeczne filaru. Fig. 6 uwidocznia przekrój podłużny filaru.

Sposób budowy filaru, według wynalazku, polega na tym, że rury żelazobetonowe, odlane w formach, ustawia się na

fundamencie, nakładając je jedną na drugą, przy czym w podstawowej części filaru ustawia się rurę o większej średnicy. Po ułożeniu kilku takich rur ustawia się w środkowej części filaru stalową rurę rdzeniową r (fig. 4, 6 i 7), łącząc poszczególne odcinki rury tej za pomocą rurki łącznikowej n (fig. 6 i 8). Następnie łączy się poprzeczne uzbrojenie wnętrza filaru z uzbrojeniem poszczególnych rur oraz z uzbrojeniem podłużnym wnętrza filaru (fig. 6). Po zmontowaniu uzbrojenia w miejscach określonych przeznaczeniem filaru umieszcza się przez wycięcia w kryzach rur i zamocowuje się na środkowym rdzeniu stalowym poszczególne dźwigary nośne. Styki poszczególnych rur, oraz otwory w kryzach, w których umieszczone są części nośne, zalewa się płynnym cementem, a wewnątrz filaru i rurę rdzeniową r wypełnia się masą betonową, którą się ubija.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Filar żelazobetonowy, z umieszczonym wewnątrz wydrążonym rdzeniem że-

laznym, wypełnionym masą betonową, znamieny tym, że stanowi zestaw rur uzbrojonych poprzecznie obręczami stalowymi, usztywnionymi podłużnymi płaskownikami, przy czym zbrojenie (a) poszczególnych rur (a^1) jest połączone za pomocą klamek (k) z uzbrojeniem wnętrza filaru, utworzonym z podłużnych i poprzecznych prętów stalowych (l — d), oraz rury stalowej (r).

2. Sposób budowy filaru według zastrz. 1, znamieny tym, że odlane w formach rury żelazobetonowe (a^1) ustawia się jedną na drugiej, wiąże się ich uzbrojenie z uzbrojeniem (d) wnętrza filaru za pomocą klamek (k), po czym montuje się pozostałe zbrojenie filaru w postaci prętów stalowych (l) i stalowej rury rdzeniowej (r), na którą nakłada się części nośne, przy czym styki rur żelazobetonowych uszczelnia się, a otwory w kryzach do części nośnych zalewa się płynnym cementem, wewnętrzną zaś część filaru łącznie z jego uzbrojeniem wypełnia się masą betonową, którą się ubija.

Antoni Musianowicz.

